

MURAKÖZ

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyitlitterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítlanak.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenként egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tiszteli önszegélyző szövetkezet”, a „Csaktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Előfizetési árak:

Égész évre 4 frt
Fél évre 2 frt
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtnak:

Budapest: Goldberger A. V. 6s
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Oppelik A.,
Daube G. L. és társánál és Herndl.
Brünnen: Stern M.

Nyitlitter pletsora 10 kr.

Hogy óvakodjunk a tüdővérsztől?

(Folytatás és vége.)

Hogy tehát a tüdővérszre való hajlandóság testünkben ki ne fejlődjék, mindent meg kell tennünk arra, hogy egészségünket ápoljuk, testünk erejét fentartsuk. Ezt pedig úgy érjük el, ha tiszta, jó levegőben, jó lakásban, kellő étellel, jó vízzel, nem túlságos sok munkával, de nem is hanyéval, testünket tisztán tartva s az alvásnak, pihenésnek szentelt időt korhelykedéssel meg nem rövidítve, éljük életünket.

Különösen nagy gonddal kell örködnünk e tekintetben gyermekeink felett. Ha ezeknek táplálása hiányos vagy nem cél szerű, ha lakásunkban nem elég jó a levegő, kiváltképen, ha a gyermekek lakóhelye nedves, dohos, (a milyenek nagy városokban főként a pinzelakások, falukon gyakran földbe ázott paloták, vagy az olyan kisbalku sárházak, melyekben az ágy alatt pe nélsz terem), ha testök, ruházatok tisztítása el van hanyagolva, akkor nagyon gyakran kifejlődik bennök az ugynevezett görvély. Az ilyen görvélyes gyermek rendszeren sápadt, vézna, bőre állatszó, vékony, nyaka vastag, mi a mirigyek megduzzadásának következtése, szeme csipás, (a kötőhártya s a szem héjszélének gyuladása miatt), ajkai duzzadtak, néha csont-, máskor bőrbetegségek

gyötrik, igen sokszor fekélyesedéssel. Ez a beteges állapot, ez a senyveség igen gyakran a később kifejlődő tüdővérsz elöpostája, mindenesetre pedig ha nem ugyanaz, de a gümőkórral felette rokontermészetű nyavalya. Sokszor szomorú örökség a szülőkről, ha azok gyenge testűek, betegesek, nagyon öregek vagy iszákosok, de még gyakrabban annak a következménye, hogy jó levegő, jó és helyes, tápláló koszt vagy jó lakás nem jut a gyermeknek osztályrésziül.

Fődolog a tüdővérsz kikerülésére természetesen az, hogy vigyázzunk magunkra, ha tüdővérszes emderekkel kell érintkeznünk. Ha közelről beszél velünk, mindig arcunkra, ruhánkra fujhat egy piciny cseppnyi pököst s azt később megszáradtan, p r alakban tüdőnkbe szívhatjuk. Ha vele csókolódzunk, ránk tapad mérgező köpjéből valami. Ha kezét fogunk vele, csak úgy lehetünk biztosak arról, hogy nem tapasztott ránk kór anyagot, ha épen akkor mosta meg kezét.

Hogy az ilyen, minden vigyázat nélkül való közeli érintkezés veszedelemmel jár, azt az élet számos példával bizonyítja. Ki ne tudja esetet arra, hogy ha egy családban valaki tüdővérszben megbetegszik, azt nemsokára a család egy másik tagja követte. A férj után sorvad el az asszony, az asszony után az ura. Ezt a közeli érintkezés, s a beteg vigyázatlan ápolása okozza. Távol legyen, hogy valaki azt vegye

ki soraimból, hogy a tüdővérszben szenvedők ápolása elhanyagolandó. Egyáltalában nem. Az, a ki betegének gondozásában nem elég serény, isten és ember előtt bünt kö követ el, mert meglehet, hogy épen az ő hanyagsága következtében áll be a beteg korai halála. De az ápolónak vigyázni kell tudni a maga egészségére is, különös gondal kell lennie arra, hogy a betegől véletlenül testére vagy ruhájára tapadt szenny, nyálka vagy a beteg bármely váladéka tisztítottassék s megsemmisítettassék.

És ugyan balhit az, hogy csak az szereti és ápolja igazán betegét, ki azt folyvást nyalja, falja és a vele való érintkezésben nem követi a tudományt azokat a tanácsait, melyeket az ilyen alkalomokra megszab.

Mint az eddig mondottakból kitűnik, a tüdővérsz mérgeinek kuforrása maga a beteg, különösen pedig a beteg köpje, mely megszáradva, por alakúvá válik, a levegőben elterjeszti a betegség fertőztető csiráit.

A tüdővérszes beteget ennélfogva figyelmeztetni kell baja ragadós voltára.

Sokan azt hiszik, hogy ez lelketlenség. De mikor az ember ezt gyöngéden megmondja a betegnek, egyszerűen hozzá kell tennie azt is, — a mi szent igaz, hiszen sok példa igazolja, — hogy az ő nagy bajából ki lehet gyógyulni.

A figyelmeztetés arra való, hogy a betegek ne köpködjének szerteszét, ne köpje

A „Muraközi” társasága

A muraközi nép lakodalmi szokásai.

Irla: Gönczi Ferencz.

III.

Midőn az ennivalók nagyjában elkészülnek, a lakodalom céljaira használandó szobát kezdik rendezni. Hosszu asztalokat, lóczákat s egyszerű deszkákat szerznek be; a szoba falait ez alkalomra vásárolt különféle színű kivagdalt papirokkal, fenyőágakkal, borostyánnal és szallagokkal díszítik.

Esküvő előtti nap estéjén a meghívott vendégek közül többen vacsorára gyűlnek össze a lakodalmi házba. Számukat az ott foglalatokódó asszonyok s a már ilyenkor megjelenő zenészek is emelik.

Alsó-Muraközben az esküvői induláshoz kevés szertartás fűződik; annál több a nyugoti részekben, hol a vőlegényi házhoz már szürkülletkor ös-szevörődik a násznép. A lakodalmi zászló a kályhához támasztva, a pisztolyok megtöltve, a zenészek játszásra készen várják az indulás jelzését. Előbb az egy pár falatból álló reggelivel végeznek, azután hujjogtatás, lődzés, zene s ékeletlen zsvivaj mellett mozognak előre.

De hová, merre? mikor nincs menyasszony. Előbb öt kell megszerezni, tehát rajta, a menyasszonyi házhoz! Ott azonban nem valami könnyű

dolog megkeríteni, különösen az olyan helyeken nem, hol mojtát szokás állítani, mert először ennél gyűl meg a bajuk. A mojtát lehetőleg magas és vastag fenyőfából választászik s azt a kapu mellé mélyen a földbe ássák. (Itt-ott házra vagy fára kötik.) Tetejére kendőt, bort s ib, agatnak. Midőn a vőlegény násznépe reggel a menyasszonyért jó, hogy esküvőre vigye, addig nem eresztik a házba, míg pénzbeli alku után a násznagy azt le nem vágja. Az alkuvás sokáig tart, mert a kért ár ezreken jár. Ez alatt a házbeliek, hogy a levágási munka már alkuvás közben megkezdődhessen, különféle vágó (?) eszközöket szolgáltatnak a vevőfél kezébe: seprűt, botot, lapátot, kapát, sőt utója felé egy sokkal veszélyesebb eszközt is, valami rozsdás tompa fejszét. Ezekkel próbálják a násznép egyes tagjai a mojtát letéríteni. Hiába való erőlködés! Mig a násznagy ki nem alakdja s az árat le nem fizeti, arra való fejszét nem nyerhetnek. Végre, ha a násznagy a mojtát levágta, bebocsáttatást nyernek az udvarba.

Hátra van még a menyasszony előkerítése. Ez sem megy könnyen. A vőlegény előjárói koczogtatnak az ajtón. „Ki az, mit akar?” kérdik a menyasszony benn lévő felei. „A három királyok” felalnak rá a kívülrőlők. „Idejöttünk, mert ebbe a várba mutatott a csillag és mi a csillag után jöttünk.” (Hegyvidéken a künnlevők felelete: „Jó barátok, keressünk egy elveszett bárányt.”) Az ajtó megnyílik.

— No, edeseim, ha a csillag itt van, keressétek meg!... A násznép a szobába lép s kezdenek a menyasszony után, ki a hátsó szobában van, kérdészködni. Erre egy 10—12 éves gyermeket vagy öregasszonyt vezetnek elő s kérdik:

— Ez-e az igazi csillag?

— Nem ez az igazi, nem ez a mi vőlegényünk párja! — hangzik a válasz.

Elővezetik a nyoszolyóasszonyt, nyoszolyólányt is, talán közöttük van az igazi csillag. Mind a kető hasonlít hozzá, jegyzik meg, de egyik sem az „igazi”.

Vége az egytk násznagy indul el a menyasszonyért. Be akar lépni a menyasszony várába, de a szakácsnő, ki egy darab fával kezében az ajtónál ül, nem ereszt be. A menyasszonyért ízetés jár. Kezdenek alkudni. Az ár nagy: négyezer forint, Kétezeren áll az ígért. Elvégre háromezer forint (30 kr.) lefizetésével vetnek véget az alkunak. Ezzel a menyasszony szabad. Nagy dicsőséggel vezetik a másik szobába s most is megkérdezik a vőlegény feleit, hogy ez-e az igazi csillag; mire a násznép örömrivalgással kiáltja: „Ez az igazi, ezt kerestük, ez hasonlít a mi vőlegényünkhöz!”

Ekkor az első násznagy (starešina) előlépve, beszédet tart. Elmondja, hogy egy négyzögletű kerben (mely alatt az illető menyasszony lakó helyét érti) több fejű rózsát láttak, melyek közül egy a vőlegénynek nagyon megtetszett s azonnal le is akarta szakítani. Ő (az elsőnásznagy) ezt tanácsolta neki, hogy azt ne tegye, hanem e helyett menjenek a „várba”, a ház urához, tudassák vele óhajukat s kérjék: szolgáltatassa kezükbe az illető rózsát. A rózsát — hála Istennek — megnyerték; a neve: N. Továbbá bibliai képeket használva, Krisztus utolsó vacsoráját, Tobiás fia s a kánaáni menyegző történetét beszéli el, s vonatkoztatja a jegyesek, a násznép, s a lakodalomnál előforduló egyes jelenetekre. Figyelmezteti a násznépet s a vendégeket, hogy illően viseljék magukat. „Ki veszekedni akarna, vagy

nek a padlóra, a falra, valamely butoradarabra vagy egyéb tárgyra, hanem használatának a köpésre valamely edényt.

Legjobb erre egy kis üvegcse, melybe, hogy a benne összegyűlt nyálka ki ne száradjon, mindig vizet kell tartani, még pedig a ki teheti, egy kis pálinkát vagy egy kis eczetet is töltsön a vízbe.

Az ilyen edényt napában háromszor-négyszer ki kell üríteni az árnyékszékbe, vagy, valamely — a háztól távol eső — gödörbe s ott földdel kell betakarni. Az edényt a kiürítés alalmával mindig erősen ki kell mosni kárbolos vízzel, (100 rész vízre 5 rész karbolsavat vevén), vagy erős luggal, vagy legalább nagyon forró vízzel.

Ha a beteg a padlóra, a (ház földjére), a falra, vagy akármiféle tárgyra köpött, gondunk legyen rá, hogy köpje ott meg ne száradjon, hanem azonnal felmosattassék kárbolos vagy lugos forró vízzel.

A műveletlen ember nem nagyon nézi ugyan meg, hová köp, azonban aligha akad olyan rosszszívű tüdőbajos, a ki ha tudja, hogy abban a köpben van az ő betegsége nek ragadós mérge, ne legyen annyi kimélttel hozzátartozói és általában embertársai iránt, hogy a köpöcsészén kívül máshová is köpjön.

A tüdővészszel való megfertőztetésnek nemcsak otthon lehet az ember kitéve — azon esetre, ha családjában ilyen beteg van, — hanem ki lehet téve minden olyan nyilvános helyen is, a hol sok ember van együtt.

A tüdővész igen el van terjedve s tüdővész betegek sok családban van. És ha az ember vigyáz magára és vigyáz a betegre, el is lakhatik vele együtt. De már annyi józanságának lenni kell, hogy ne csókolja a beteget, ne csókolja különösen annak száját és ne háljon vele egy ágyban.

Ezenkívül nagy figyelemmel kell a gümőkóros beteg ápolójának lenni arra is, hogy bőrén, kivált kezén ne legyenek sebek s ha vannak, valahogy ezekre ne essék a betegnek valamely váladéka, különösen köpje, vagy valamely fekélyes részének genyedtése. Mert a bőr apró sebecskéin felszivódhatik az ember testébe a betegség mérge,

nem látna a székét (ezzel a boros főre cözöl), jobban teszi, ha bezárt ajtó mellett kisebb szegénnel elsompolyog, mintha később ki nyitott ajtó mellett nagyobb lealással kiutasítatik.

E szavak után a násznép egymás kezét megfogva körbe áll: a zenészek ráhúznak s a nászanyag elkezd: „Megyünk az Atya... a Fiú... s a Szentlélek nevében.” (mindegyikre egyet fordulnak a körrel) s ezzel — folyton egymás kezét tartva — az asztalhoz térnek reggelizni. A reggelit általában pálinka, savanyú leves s kocsonya képezi.

Evés közben az u. n. „kiticát” (a hegyvidéken „pogačica” a neve) oszszák ki a vendégek között. A „kiticá” (kis bokréta) kalács vagy apró pogácsába szurva osztatik szét. A nászanyag elkezd: „Kedves Uraim! ez azon ajándék, melyet nekünk az Ursten adott; szívből óhajtom szétosztani.” És mindegyik egy-egy darab kiticás kalácsot kap, melyet 10—20 kr-ért, a rá tartósabbak 50 kr. — 1 forintért váltanak meg.

Kiticazás után — az ifjakat s zenészeket sem véve ki — a férfiak „gospón” (ur), a női személyek „gospának” (asszonyoság) szólítatnak. Mint szokás mondani: „Mindegyik ur a saját kalapja alatt s mindegyik asszonyoság a saját kendője alatt. A „vi” (kendő) helyét az „oni” (ön) foglalja el s megkezdődik az élet rózsaszínben látása: a „črleno jutro... e dan... večerrel” („piros jó reggel... nap... s este”) való köszöntés. Alsó-Muraközben mindjárt az összejövetelnél kezdődik az önzés.

bejuthatnak ezen az uton is a bacillusok a testbe és gümőkört idézhetnek elő.

Minden eszközt, a mit az ilyen beteg használ, kétszeres gondnal kell tisztogatni, különösen kését, villáját, ivópoharát. Gyakrabban kell rá tiszta ruhát adni, mint az egészséges emberre. szennyesét pedig nagyobb figyelemmel kell kimosni. Szobáját is minél gyakrabban szellőztessük és felette tisztán tartjuk.

De a beteg szobájának tisztán tartása nem abban áll, ha szárazon, jó nagy port verve, felseperjük a padlót, hanem abban, hogy megnedvesített seprével és vizes törölő ronggyal megtisztogassuk a szoba földjét; — és rendkívül szorgalmasan vigyázzunk arra, hogy ha valamely butoradarabra, ágyra, képre vagy tükörre por szállt, azt onnan nedves ruhával letöröljük, gondoskodván arról is, hogy nedves eszközzel a port a szegletekből is jól eltávolítsuk.

Nem lehet helyesnek tartani azt a szokást, hogy sok helyen a portörölőt a ház folyosóján rázzák ki s az ágyneműt, butortól porozzák. A por felverése mindenütt kerülendő, egyfelől, mert a por beszívása már magában is hurutot okoz, másfelől, mert a porral szokott a levegőbe s tüdőbe jutni a gümő bacillus. A házak lépcsőit, folyosóit ennéltojva nedves fűrészpórral behintve kellene söpörni s nedves ruhával kellene letörölgelni. Az utcázt sem helyes szárazon, éktelen por felverésével söpörni. A hol jó burkolat van, ott legczélszerűbb a lemosás, a hol pedig ez nem lehetséges, legalább a seprés előtt okvetetlen locsolni kell.

Ha valaki tüdővészben elhal, mindent el kell követni arra, hogy betegségének ragadós mérge, mely őt megölte, megsemmisíttessék, ha lehet, vele együtt eltemetessék.

Az elhaltnak minden olyan holmiját, mely testével szoros érintkezésben volt és nem valami nagy becsű, mint pl. rongyos ruhanemű, szalmazsák és efféle, el kell égetni.

Hanem azt természetesen senkitől, kivált pedig szegény embertől nem lehet kívánni, hogy becses, értékes tárgyakat megsemmisítsen. Ennéltojva ezeket a betegség mérgevel megfertőztetett tárgyakat, mielőtt használnók, fertőtlenekké kell tenni.

E czéltól a beteg által használt apróbb eszközöket, szerszámokat kárbolos vízzel (5 rész kárbolít véve 100 rész vízre) jól meg kell mosni. Fehérneműt, mosható ruhát erős, forró luggal ki kell főzni. Nem mosható ruhái, bundája, derekálja, matráczka kängözzel erősen megfűstöltessenek, még pedig úgy, hogy a kängöz négy-öt óra hosszat járja őket keresztül-kasul bezárt szobában.

A meghalt nyoszolyáját, a szobában levő butorokat forró lugos vízbe mártott kefével erősen kell letisztítani, mielőtt valaki az ágyba feküdnék. Épen így kell a padlóval bánni, fel kell surolni forró luggal istenigazában. A szobát, melyben beteg fektült az elhunyt, legjobb újra meszolni vagy újra festeni, — vagy ahol ez nem lehetséges, a falakat puha kenyérbéllel kell végig surolni. Mindenek felett pedig gyakran és hosszasan kell a szobát szellőztetni.

A tüdővész és általában a gümőkór mérge a tudósok állítsa szerint más uton is behatolhat testünkbe, nem csak úgy, hogy a tisztátalan levegővel együtt beszívjuk a gümő-bacillusokat.

Azt tapasztallák nevezetesen, hogy né mely tehénnek a teje szintén gümőkórossá teszi a veje táplálkozót. Az ilyen tejet adó tehének természetesen magok is gümőkórosok.

Ebből az a tanulság, hogy mivel az ember nem mindig ismeri is, nem mindig

tudja, vajjon nincs-e a tehénnek gümőkórja: soha se egyék az ember nyers tejet, hanem forralva éljen vele. A forralás megöli a gümőbacillusokat.

Már csak kevés mondani valóm van. Szinte száján látom sok olvasómnak azt a kérdést, hogy ha akár szüleitől örökölte, akár helytelen életmódja következtében önmaga megszerezte a tüdővészre való hajlandóságot, mit tevő legyen akkor?

Az én feleletem nagyon egyszerű és világos. A ki magát egészségében bármilyen tekintetben megrendülve érzi: folyamodjék rögtön orvoshoz és tartsa meg az életrendnek azokat a szabályait, melyeket az orvos neki elrendel. Ne hallgasson azokra az álbölcsekre, kik azt mondják, ne menjen orvoshoz, mert halál ellen úgy sincs orvosság. Halál ellen nincs, de betegség ellen igen is van és az idejében alkalmazott okos gyógyítás sok embertársunkat hozta már vissza a sir szélére. Az a ki azt, a mit elvesztett egészsége visszaszerzésére megtehet, nem cselekszi meg, önmaga és családja ellen a legnagyobb mértékben vétekez.

Igyekezzen mindenki egészségét megtartani, de különösen igyekezzék elvesztett egészségét visszaszerezni, mert az egészséges ember többet tehet egy perc alatt, mint a beteg egész nap!

Dr. O'Sváth Albert.

Értesítők.

A helybeli áll. s polgári fiúiskola 1892 3 ik iskolaévi Pálya Mihály igazgató által szerkesztett Értesítőjéből a következőket emeljük ki: Az intézetben összesen 114 rendes és 8 magántanuló iratkozott be, mi a tavalyi létszámmal való összehasonlítás után 11 főnyi szaporodást mutat. Az I. osztályba 47, a II. oszt. 25, a III. oszt. 23, a IV. oszt. 23, az V. oszt. 3, a VI. oszt. 1 tanuló iratkozott be, kimaradt közülök öt Javitó-vizsgálatra 9 bocsátattik, az osztályt 23 ismétli. A Királyi Pál féle alapítvány kamataiból pénzbeli jutalomban részesültek: Németh József, Polyák Dezső, Vargha János I., Rechnitzer Alfred II., Koos Károly III., Koos János és Schwarz Henrik IV. oszt. tanulók. Könyvjutalmat kaptak: Neuman Zsigmond s Neumann Róbert III. és Schwarz Lajos VI. osztályu tanulók, mely utóbbi az önképzőkörben kifejtett tevékenységéért I arannyal is megajándékozott. Sardi János I. oszt. tanuló a rajzban tanúsított ügyességéért s szorgalmáért rajzeszközöt nyert. A június 10-én tartott intézeti tornaversenyen alismerő okmányt nyertek mint győztesek: Jambrovics István s Németh János IV. oszt. tanulók. — A tanári könyvtár 41 kötetben 30 művel, az ifjusági 67 kötettel gyarapodott. Mindkét könyvtár állománya 1207 kötetre rug. A tanulók 1388 kötetet vettek ki a könyvtárból. Az intézet előfizetője különben az Akadémia, a Földrajzi Társaság s a Természettudományi Társulat könyvkiadó vállalatának is. — Az iskolában fennálló Zrinyi-Önképzőkör 13 rendes gyűlést tartott s két iskolai tünepélyt rendezett. Az egyiket márczius 15-én a másodikikat május 13-án; ez utóbbit Arany János szobrának lelepleztetése alkalmából. — A tandíj fizetése a'ol 46 tanulót mentettek fel. — Az intézetben 7 leány tett a leányterv szerint miniszteri engedély alapján, magánvizsgálatot. Tiszta jeles osztályzataik vannak Rechnitzer Alfred II., Schwarz Henrik IV. s Schwarz Lajos VI. oszt. tanulóknak. Az intézetnek 32 tanulója a vidékről való. A tantestület a 3 hitoktával együtt 10 tagból állott.

A csáktornyai községi elemi népiskola XXIV. Értesítőjéből kitérünk, hogy az iskolának összesen 507 beírt tanulója volt, anyanyelvére 119 magyar, vallására nézve 110 izraelita, vidéki 73. Differitásban meghalt négy. Abnormitások az egyes osztályok túltömöttsége. Eltekintve az első osztályoktól, a hol 71, illetőleg 73 tanuló van összeszűkülve meg a III. fősosztályt is leszámítva a hol ugyancsak 63 tanuló van, legszembetűnőbb a túltömöttség a leányoknál azon okból, hogy a III. és IV. osztály egy teremben, 1 tanító által tanítatik, mi ugy szólni képtelenség, ha figyelembe vesszük a 89 tanuló, melyek e két osztályba jártak. Az intézet könyvtára 48 kötetrel gyarapodott. — A f iskolában 120 db vadgesztenyét, 1000 db szederlét és 300 db. nemesített csemetét találunk. Az állatgyűjtőmenny 3 db kitémött példánnyal szaporodott. — A könyvár gyarapítására 40, az iskola részére beszerzendő nemzeti zászlóra 6 frtot ajándékoztak az év folyamán. — Tandíjat fizetett 60 idegen tanuló. A jóhirű iskolát hetenként 2-2 órában a helybeli tanítóképző intézet IV-ed éves hallgatói is látogatták az értesítő szerint. — A tantestület tagjainak száma 12, 4 hitoktatóval. — Az Értesítőt Jeney Gusztáv igazgató állította össze.

Különfélék.

Elismerés az érdemnek. Multkor irtuk lapunkban, mily sikerrel folytak le a stridói s a II. hegykerületi állami iskolák ez évi záo vizsgálatai s hogy főispán ó méltósága mennyire el volt ragadtatva az eredmény által, melyet az ott működő hazafias tanítók fáradhatatlanságukkal elértek. Most olvasuk, hogy ennek folytatása is volt. A közg bizottság legutóbbi gyűlésén a kir. tanfelügyelő ur előadása után főispán ur ó méltósága ismételve méltatta azt az egyaránt magasra és nehéz hivatást, a melyet az említett iskolák tanítói a határszálon társadalmi s földrajzi elszigeteltségükben oly hő odadással töltenek be. Melegen emlékezett meg a záróvizsgálatok kitűnő szellemi sikeréről és hazafias vezetéséről. Indítványára a közigazgatási bizottság a két iskola tantestületeinek s a hegyvidéki iskolázás érdekében sok buzgóságot kifejtő Vrancsits Károly főszolgabíró urnak elismerését fejezte ki. — Ugyancsak megkeresi a bizottság a megyei törvényhatóságok s a vármegyei nemesi pénztár választmányát, hogy találjon módot és eszközöket a magyar nyelvben jeleskedő tanító s tanuló jutalmazására.

Eljegyzés. Leitner Ferencz szobocicsai kereskedő eljegyezte Pollák Fülöp hodosáni kereskedő kedves és művelt lelkű leányát, Hermin kisasszonyt.

Perlak közeg. hogy a vasuti közlekedés Csáktornya és Perlak között kényelmesebb legyen, az iránt fordult a déli vasut igazgatóságához, hogy a reggel és este Csáktornya és Nagy-Kanizsa közt közlekedő tehervonathoz az előbb nevezett két állomáson belüli személyzállító kocsi is csatoltassék. A megye közigazgatási bizottsága f. hó 11-én tartott gyűléséből kifolyólag a kérvényt pártolólág terjesztette föl az igazgatóságához.

Stridói vidék körvosa beadványt intézett a megyéhez, a melyben kimutatván a közegészségi körben lévő községeknek ré szint nagy számát s kiterjedését, részint azok szétszórt voltát, bebizonyítani igyekezett, hogy azoknak havonként való meglátogatása fizikai lehetetlenség. A beadvány most a megye részéről a járási szolgabíróságnak adatott ki,

hogy ezen ügyet a t. főorvossal együtt tanulmányozván, a közkívánatnak megfelelő megoldásához kellő javaslatot terjeszzenek elő.

U vasuti állomás az ukki vonalon. Bányavár közég az iránt folyamodott. hogy Csáktornya s Mura-Szerdahely között a 42-ik órháznál föltétlesen megállóhely létesítsék. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter iratában a kérés teljesítését kilátásba helyezi, de csak akkor, ha az ennek létesítésével felmerülő költséget, 140 frtot, a folyamodó érdekelte község f. é. szeptember hó 15-ig befizeti. Az illető községeken mulik tehát, hogy a vidék óhaja teljesljön.

Zalamegyei áll. tanítói testület központi választmánya f. hó 15-én tartott ülésén az idei megyei tantestületi közgyűlés napjaul 24-két tüzte ki, az elértkezelzet aug. 23-án d. u. 5 órakor lesz. A gyűlést tudvalevőleg Alsó-Lendván tartják meg, a melyre a megyei tantestület t. tagjait s a tanlgy barátait azzal van szerencsém meg hívni, hogy a részletes tárgysorozat később fog közzététetni. Zala-Egerszeg, 1893. július 20-án. — Urdy Ignác, megyei tantestületi elnök.

A panorámások s egyéb e fajta művészekől, komédiásoktól nálunk eddig szedett helypézt az új bérelt alkalmával kötött szerződés értelmében leszálították. Az eddig fizetett 1 frt 50 kr. nem egy napra, de háromra fog szólni a jövőben. Háromszorosra lehet tehát hozzájuk szerencsénk ezentul.

Aartás, vetések állása Vidékünkön az aratás általánosn folyik hátráltatja azonban az eső, mely ugyancsak hozzá fogott. E hó 15., 16., 17-ikén szakadatlanul esett. A kalászosfélék a középest fogják adni, kitűnő szemű minőséggel. Szalma gyenge és kevés mindenütt. A kukorica igen szépen virágzik; igen jót tett neki az eső, csak az a baj, hogy mint ez évben minden gyom, ug a kukoricának is, igen sok fattyuhajtása van, mi természetesen a esőkörítésnek rovására történik. A burgonya kitűnő s valószínűleg a peronosporától is meg lesz kímélve. Tarlórépavetés is kezdetét vette, mivel valószínűleg a szokottnál nagyobb mérvet fog óteni a takarmányhiány miatt. A szőlő, a gyümölcs, hol a jég nem járt szépen fejlődik; a gyümölcsökben azonban sok kárt tettek a levéltetvek. A konyhakerti s egyéb vetemények a legutóbbi eső után szépen fejlődnek az ugrakát kivéve, mely a nedvőség vagy valami gombabetegség következtében romlik s a telre való eltevésre alkalmatlanná válik.

Árvák fölvétele. A balaton füredi Erzsébet szeretetházba folyó évi augusztus hóban mintegy tíz árva fia fog fölvetetni ingyenes helyre; előnyben részesülnek a teljeseen árvák s vagyonatlanok; félárvak másodsorban vétetnek föl; felekezeti és nemzeti különbség nélkül fölvetetnek oly magyarhoni árvák, kik hat évesek elmultak, de 10-ik életévüket még nem töltötték be; a kérvények a bala-on-füredi Erzsébet szeretetház igazgatótanácsához intézendők vagy a tanács elnökéhez, főtisztelendő Kovács Ábel uhoz, vagy az intézet igazgatójához, Kanovics Györgyhöz küldendők Balaton-Füredre. A kérvényekhez következő okmányok melléklendők: a) családi értesítő; b) szégyenségi bizonyítvány; c) orvosi bizonyítvány a fia testi és szellemi épségéről; d) netáni iskolai bizonyítvány. Ugy a kérvény, mint mellékletei, szégyenségi ügyben helyegmentesek és július hó 31-ig beküldendők.

Gazdasági tudósítás. Zala-Testkánd, 1893. jul. 15-én. Az aratás megkezdődött. — Dul a kéve halomra... — Nem fejlődött a kalász ki — Jobban, mint most — nem soha. — Az ósziék s tavasziak — Egyaránt mind nagyon jók — Nem különben a kapások — Szinte dettó — hasonlók. — Hihetetlen, gabonánk. — Hogy fizetnek az idén — Egy kereszket két mérő szemet — Ad minálunk az idén. — Oh teremő, nagy Istenünk! — Áldásodért mit adjunk? — Remény nélkül szegiettel! Terméssel mi rajtunk. — Farkas Károly.

A Frim J. igazgató hüllyék és gengeelműek budapesti intézetében vasárnap délelőt tautották meg az évi záróvizsgát a nagy közönség, a tan- és szakférfiak, az orvosok nagy részvéte mellett. A vizsgálatok sorát az óvóintézeti növendékek nyitották meg. A kis növendékek között két olyan is volt, kik beszélni egyáltalában nem tudtak s néhány havi tanítás után mégis meglepő eredményt értek el. A kezdők ssintén szép eredményt tudtak felmutatni. A növendékek nagy előmenetelt tanusítottak az írás, olvasás és számolásban és tájékozottsággal adták a feleleteket. Legérdekesebb volt a haladók vizsgája. Ezek már 3-4 év óta időznek az intézetben. Magyarország földrajzából és történetéből, a mennyiségán — és különösen a magyar nyelvtanból, igen jól vizsgáltak. A vizsga bevégeztével a növendékek több dalt adtak elő, végül Kölcsey „Himnuszát.” Majd egy kis növendékleány alkalmi beszédet mondott, mely annyira meghatotta a közönséget, hogy maga az elnök Szénássy Sándor dr. is, ki a beszédre válaszolt, beszédét a megindultágtól folytatni nem bírta. Dr. Szénássy elismerését fejezte ki a fáradságot nem ismerő tanítóknak. A tornavizsga után a közönség az igazgató kalauzolásán mellett megtekintette az intézetet.

Eg elkés-reddet angol gentleman válopört indított felesége ellen. Nejétől azért kívánta magát elválasztatni, mert az asszony a következő dolgokat vetette folyton szemére férjének: 1. Nagyon neveléses alakú, görbe lábai vannak. 2. mert sem nyiratkozni, sem öltözködni nem tud. 3. nagyon rut felső ajka van. 4. mert a „h” betűt nem tudja kimondani helyesen. 5. hogy aluszkönyv termeszeli. 6. mert semmi fogékonyasága nem volt neje éreneyei iránt. — A választ kimondották s az elvesztett családi „boldogságot” 2000 font sterlinget ítélték oda a férjnek, mit az exfeleségnek kelle fizetnie.

Irodalom.

(Az alant közölt művek kaphatók Fischel Fülöp könyvkereskedésében Csáktornyan.)

Szines Mozaik ozim alatt Nagy-Kanizsa város történetéből érdekes adatok láttak napvilágot Nagy-Kanizsán. A könyv szerzője Illis István, kiadója Fischel Fülöp. Ára 1 frt 50 kr.

„A közszellem ébredése” ezimű s hazánk egyházi-politikai mozgalmát írásban és képban ismertető nagyszabású mű a közeli napokban fog megjelenni. A mű országos vagyis kettős érdekű, mert a mellett, hogy leükrözi a nemzet egyházi-politikai mozgalmát, részletezi is azt, tehát külön-külön tárgyal minden megéjt. A mű közelebről érdekel bennünket is, mert az megnyek több kitűnőségének arcképét és szereplését fogja bemutatni. A tartalom gazdagságára pedig csak azon körülményt hozzuk fel, hogy a könyvhöz Beksics Gusztáv, Magyarország első publicistája írt előszót. A mű, mely közel 400 arcképet tartalmaz és rendkívüli diszes kiállításban jelenik meg, ára 1 frt 50 kr., mely összeg szerző, Keleti O. Lajos hírlapíró ezimére (Budapest, Erzsébet- út 18.) küldendő.

Szerk. üzenetek.

B. K. Igaza van; mert nyugta meg csonkított szörnnyeteg szó; helyesen nyugtatványt-kel írni és mondani, avagy mint némelyek mondják nyugtatót. A lefizetést nem nyugtazzák, hanem nyugtatványozzák, vagy még helyesebben nyugtatják. — V. L. Ön, mert kiskuro még, csak apai belegegyezéssel magyarosíthatja meg nevét. Keresztelővelén és illetőségi bizonyítványán kívül apai belegegyezési nyilatkozatot is kell a kérvényhez mellékelnie. Az apai belegegyezést közjegyző által kell hitelesíttetnie. Az 50 krajczáros bélyeggel ellátott kérvényt nálunk a szolgabíróságnál kell beadnia.

FELELŐS SZERKESZTŐ

MARGITAI JOZSEF

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tičuće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime Margitai Jozeфа urednika vu Čakovcu.

Isdateljstvo:

Kajžara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broj koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodne i šal računaju.

na horvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk. Izlazi svaki tijeđen jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“, „Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Angel čuvar.

Pripovesti o odvrnutih nesrećah, kaj je ovo ili ono diete u vodu opalo, za po vodi doplavavši se trčec rukami zgrabilo i ovak oslobodjeno od vtopljenja, van zvlačeno bilo; ili kak je negdo pred vrati štacuna stal, (kaj se je baš meni u Solnogradu godine 1865-e dogodilo) a bik vodjeni u mesnicu se je svojim mesarom iztrgnul te vduž po vulici pričel spignjenum glavum te rogi naprvo, biezati; sve se je pred njim razbežalo, a on jeden, koj je pred štacunom stal skoči u štacun i zapre za sobom vrata. — Bik odbeži mimo štacuna, a pri krovu gore četverokatne kuće se odlupi komad zida te strašnom silum padne dole pred štacun baš na ono miesto, gde je on jeden malo prije stal, koj je pred bikom u štacun skočil.

Sve ovakove pripovesti se tak navadno čuju, da bi človek mislil, ovde Angel čuvar nije imal nikakovog posla. Sve se je onak naravski sbilo, da oni koji do Angela čuvara malo ili nikaj ne drže, bi mogli reći: ta kovoga kaj se more i onem dogoditi, koji se celo leto za Angela čuvara nebrinu. — dapače niti ga nevieruju. Ovakovim ja velim, da Angel čuvar svoju pomoć nemora baš na čudnoviti ili vrhunarovski način pružati. Samo u riedkih slučajevih se dogodi, da on koga na vrlo čudnovati način od predstojeće mu nesreće, koju ov niti nesluti, obrani.

Takov jeden slučaj mi je jedan doctor

juris, koj je bil kakti činovnik u službi, ali je sad već u penziji, pripovedal On je bil prije dužeg vriemena u niekom malom varošincu kotarski sudac, tu su činovniki svaki dan na večer se u stanovitoj pivari sastajali te sa si spominjajuć, pušec i pivu pijuć — ali nikada preko mere vrieme kratil. Ovak su i jedne večeri u novemburu liepo skupa sedeli; vani je bila zima, a tim je bilo vugodnija topla soba.

Okolo desete vure se naš doctor stane te otide domov spavat, ostala gospoda su se dalje zabavljala. Zamotan u svoj kepenjek ide ovak po vulici proti domu, te se niti puno neogledava. Sad na jedan krat polukne mesečina iza oblakov te razsvietil ulicu.

Naš doktor se jedno malo sad sim tam ogleda, te na drugoj strani vulice zapazi baš jednoga takovoga iti' kak ja on sam. Drugač ob ovoj vuri i po zločestom vriemenu nije bilo nikoga na vulici videti. On sad premisslava toga čovieka malo bolje te vidi, da je baš tak oblečen, kak i on sam, da sve onak dela, kak i on; dapače kad ga je u obraz poglednul, bilo mu je, kak da sebe u zrcalu vidi. — Je, tko bi to mogel biti?

Doctora je obhadjala guskina koža — on je u strahu pred svojim kipom — on je strahu pred svojim kipom — on bi rad bežal, ali mu ide tak, kak onomu, koj serja da beži, a nemre nikam zajti — doctoru se je činilo da ima olovo u nogah, on nemre niti korakućiniti. Najčudnovitije je

to, da on, na drugoj strani takaj nikam nemre, jer stoji na miestu kakti prikovani. Teda negda dojde u doctorove noge život te on počme bežati kaj je igda mogel i kak da je nekaj vkral. Ali on drugi je takaj oživel te beži baš tak hitro kak i doctor, Tak, to je sad fino — Kaj bu sad načinil?

On beži dalje te dobeži do svoje hiže. On hoće odpreti vrata te je zatim svojemu pajdašu pred nosom zatrupiti, ali stoga nebu nikaj. On drugi je bil fletneši pak je on tak znjim napravil, kak je ov hotel s-onim napraviti.

Sad je doctor stal pred vrati, te mu je volja posve prošla o svoj stan iti. Kak je tu vani stal, čuje svoju gazdaricu pitati, jeli bi mu večerju donesla; taj čoviek je moral „Je“ reći, jer je taki zatim videl oblok od svoje sobe razsvietljen. Sad mu je opet srđčanost došla, te je hotel videti, kaj bu stoga i kak bu se to dokončalo.

U to ime splazi na polag hiže stojeće drevo te kroz oblok gleda u svoju sobu, gde vidi, da se je t j stranjski čisto po domači napravil i to baš onak, kak je on sam bil navaden. Takodjer je hodil po sobi gore dole, kak da bi se bil od njega navčil. Skoro zatim donese gazdarica večerju, metne ju na stol te sa navadnim „Lahku noć želim“ — otide, kak da je to njezin gospon.

Medjutim nepoznani, kak se je činilo, nije bil gladen jer on vzeme svieću i otide u drugu sobu, gde je doctorova postelja

ZABAVA.

Nebo i pekel.

— Pripovedka. —

Bilo je protuletje. Zemlja se premenila s novim kepenjkom bujnomo zeleninom, vu kojoj se nahadja. Svake vrsti cvetja i rumeni ružicah.

Pun zrak je vugodne duhe, po sumah i po gajevih čuje se mili glas tičice pevati. Kam goder se s okom obrne človek, posud vidi vu življenju radosti i veselja.

Vu to vreme, da se je sve zbogom stvorena priroda priporodila, bila na novo življenje, a siromaški človek pun radosti i veselja, najmenje se nazmisli vu tem vugoduem času na smrt, ali smrt negledi najlepšu doba leta, niti človečanske radosti niti mladog niti starog. A najmenje pak bogataša ali siromaka, ona sve nemilosrodno pobira.

Vu to vreme išli su dva putniki po nebeskim putu, siromak tak kak bogataš, obedva su stanovali za življenja vu jednoj istoj vulici, jeden poleg drugoga. Bogatoš

vu velikim lepim gradu, a siromak vu maloju podrtjoj kolibici. Nu smrt neće nikakove razlike med bogatošom i siromakom, i tak se je pripetilo.

Kad su obedva vu isti čas vumrli, tak su obedva koracali jeden poleg drugoga proti nebesim. Ali put je sve strašneši počel postajati, tak da našega bogataša počel krvavi znoj pobijati. Jer je bil debel i nedušliv a k tomu za življenja nije nigdar, tak daleko pešice išel kak vezda. I zato je zaostal od zadi siromak, koj je došel prvi do nebeskih vrat. Vrata su bila zaprta, pak se nije podufal kućiti. Već lepo sije sel na klup pred nebeskimi vrati, misleć vu sebi: Počekaš bum tu bogataša dok dojde, morti bude on kućil, pak nam onda odpreju obedvem.

Po dugim vremenu teda negda dovleče se i bogatoš, al kad s pazi da su vrata zaprta, počne silno lupati po vratih i zvati, da mu odpreju.

Onda dobeži sveti Peter, odpre vrata, pogledal je obedva, obrnul se je k bogatošu, pak mu veli:

To si sigurno ti bil kaj se nesi mogel včakati, dok se ti vrata odpreju, nego si tak naglo halabućil, jer i onak smo od tebe nikaj lepoga ne čuli, dok si bil na zemlji.

Onda se bogataš jako ponizil, nu Peter pruži ruku siromaku, da se nepreplasi, onda reče:

Dojdite obedva vu predvorje, tam se budemo dalje spominjali.

Oni su došli nutri, ali tu nije jošde bilo nebo, nego veliki prostran dvor, vu kojem su vodile punu zaprtih vratih a poleg stene su nameštene klope.

Odpočnite se ovde malo, -- reče Peter, pak čekajte, dok opet dojdem! Nu ovo vreme si dobro upotrebite. Premislite si poleg volje, kaj budete šteli vu nebi, koj bude kaj hotel, ono mu se da, kaj si je sam želil. Premislite si dakle dobro, kad nazaj dojdem, povedali mi budete vašu želju, najte nikaj zabiti jer znajte, da bude onda već prekesno. Toje zgovoril i s tem je odišel.

Kad se za nekoliko vremena povrnul pak je zapita, jeli su si premislili, kaj budu si želili, da jim tak bude u večnosti. Skoči bogatoš, ter reče, da si želi veliki, zlatni grad, da bude lepši nego ga ima sam kralj, i svaki dan jela povolji, sve kaj je naj fineše i najbolše. V jutro čokoladu, u polne svaki den pečenuku. Teletinu šalatom, pak onda kiselo zelje slaninskom mesom, klobasice i kolače, to ja želim. Na večer svak dan

bila, a doctor sam splazi iz drava dole, ali od straha nije znal ni kak je dole došel. Kak prestrašena srna beži on natrag u oštariju, gde su prijatelji još u društvu skupa sedeli. Ovi se prestraše, kad ga onak zasoplenog nazad dojt vide, te ga svi najedan krat, kakti iz jednih vuztah pitaju, kaj se je dogodilo, ali doctor sprvine nemre niti rieči progovoriti. Za čas im težkom mukom pripoveda, kaj mu se je dogodilo. Oni kimaју z glavami te neznaју, kaj bi si mislili — nekoji su dapače na pol već držali, da njihov prijatelj ima jednoga kotača preveč v glavi.

„Mi idemo s-tobom, hodi znami — mi hoćemo iti gledati, kakovo je to strašilo“, vele oni.

„Idite slobodno ako hoćete, ali ja danas više neidem niti za nikakovu plaće doma“, odgovori on.

„No tak idemo mi sami“ — odgovore oni — „a ti se leži ovde u postelju, jer i onak zlo van zgleđiš, kak da si betežen, a sutra te već dojdemo poglednuti, do toga ti bu već bolje. Doktor si u oštariji legne u postelj, i već je sunce kroz oblok u sobu svetilo, kad se je u jutro prebudil, te si začudjen obi trl, jer nikak se nije mogel u prvi hip znajti, gde je.

Sad mu je stoprv ciela stvar od prijáš njeg večera na pamet došla te on veli u sebi: „Ja sam ipak znatizeljan, kaj je to snočka bilo.“ Dok si on tak misli, kući netko na vratih i dva prijatelja stupe u sobu, idu k postelji, pruže mu ruke te ga pitaji, jeli mu je danas dobro? Oni su to pitanje tak čudnovito postavili, da ih je doktor ves začudjen gledal, nu jer ni-u dalje ništ govorili, stane se te se obleče.

„Ali to je ipak čudnovita stvar bila snočka“ — veli on, dok se je oblačil. — Prijatelji samo skrenu spleći pak su tiho

Kad se je oblekel, idu dole u krčmensku sobu, tam su ga već ostali prijatelji čekali. Svi su se držali ozbiljno, svaki mu je ruku stisnul.

„Kaj to znamenuje?“ zapita on. Nitko mu neodgovori.

„Čuješ dragi“ = veli teda negda jeden — „idemo sad svi skupa u tvoj stan.“

„Je — jeli ste vi snočka bili tam i kaj ste videli? Dajte mi nekaj pripovedajte“ — veli on.

Opet nedobi nikakov odgovor, samo mu vele: „Budeš već videl, samo hodi s nami.“ Cielim putem se nikaj nerazgovaraju, kak da bi zanemeli. Kad su do njegovog stana došli, već njim je njegova gazdarica naproti došla te se je prekomerno veselila.

„Jeli ta žena obnorela“ — misli si on — a ona se je od veselja razplakala. — „Kaj vam je za miloga Boga?“ zapita ju on. Ali ona si samo suze briše a neodgovara ništ — ona samo na njegovu spavalnicu misli. — On sad ide sa prijatelji u svoju sobu. — U prvoy sobi nije nikaj izvanrednoga, ali kad hoće vrata od svoje spavalnice odpreti, nemre; — on porine vrata svum silum i ima kaj za videti. Prosnice od spavalnice su se dole zručile, te ako bi on bil one noći domaj spal, danas bi bil mrtav, jer bi ga trami bili zatukli.

Dugo je tu nepomično stal i gledal ruševinu. Od njegove postelje nije bilo ništ videti, sve je bilo sasuto prosnicami, koje su se sručile.

Na kakov čudnoviti način bil je od smrti oslobođen! Tko je on otajstveni nepoznanac mogel biti? Samo njemu se je mogel zahvaliti, da ove noći nije bil vubit. Neima dvojbe, da je to bil njegov angel čuvar, koj je njegovu spodobu na se vzela ta tim njega odvrnul, da se nije ufal u svoj stan spat iti. Njegovoy gazdarici pak se je činil, kak da je njezin gospon. Na stropot ruševih se prosnice je ona prestrašena van iz kuće izbežala te se na ves glas pričela plakati. U tom vriemenu su došli njegovi prijatelji k hiži, te su ju batraveli, da njezin gospon nije doma, jer je nazad došel u oštariju i sad onče spava.

Svi su sad tu zapanjeni stali, samo

doktor je opal na kolena i Bogu zahvalil, da mu je na ov čudnoviti način življenje obćeval. —

Em. Kollay.

KAJ JE NOVOGA ?

Vu Budimpešti 12. juliusa.

Po konačnih dispozicijah došlo bude Nj. Veličantvo 16. septembra po poldan vu Kiseg, gde bude drugi dan primalo deputacije. Po poldan došel bude i cesar Vilim i saski kralj.

Nadvojvoda lajtnant.

Nadvojvoda László, sin nadvojvode Jožefa, imenovan je za lajtnanta vu 37. regimenti nadvojvode Jožefa. Imenovanje je telegrafički dojavljeno nadvojvodi iz Zella am See, gde se je nalazilo, kak je poznato Njegovo Veličanstvo. Mladi se je nadvojvoda, vanredno obradovao, odmah monarhu zahvalil na odkokovanju. Nadvojvoda ostaje radi svojih studijah i dalje vu Budimpešti. On je i po rangi i po ljetih najmlajši oficir naše vojske, ar je istom 17 ljet star.

Nasljedniki Matuzalema.

Vu jednom nemškom listu (novinah) pokušal je dr. Baas da sabere podatke o osobah, koje su doživele visoku dobu. Neobzirajući se na srédnji vèk, za koji nam menjka sigurnih svedočanstvah, to se vu prvom redu kak najstareša osoba noveše dobe mora spomenuti Francezkinja Marija Biou, koja je vumrla ljeta 1838. vu dobi od 158 ljet. Bila se je zvesema osušila i sgrbavila, ter je napokon vagnula samo 42 funta. — Druge osobe ostale su do svoje najveće starosti zdrave i čile. Antun Juric vu Mostaru išel je još kad je bil 130 ljet star vsaku nedelju dvè vure daleko vu cirkvu. L. Ivanov, koji je ovoga ljeta vumrl vu Petrogradu, bil je još tri meseca pred smrtjum nadarkivarom ruskog glavnog štopa, a ipak je doživel 110 ljet. — Vu Jeruzalemu vumrla je lani 114 ljet stara armenska opatica, koja nije 98 ljet izišla iz kloštra. Spomenka

frisku večerju. Nadalje želi lepi naslonjač i svilnu zelenu halju pak novine. Sveti Peter najpoznabiti vsaku jutro novine mi poslati, kaj budem bar znal, kaj se na zemlji dogadja.

Peter ga se žalno pogledal, malo v tihne na zadnje ga zapita: Drugo si neželiš nikaj? O kaj pak! Požuri se brzo-bolje bogatoš, penz, penz, puno penz, sve škrinje i svi hambari da su puni zlatnimi cekini. Tulko penz očem, da je nam mogel prebrojiti.

Sve to budeš dobil odgori Peter, samo hodi zmenom. Pak odpre od vnoгих zaklenjenih vratih jedna, i odpelja bogatoša v prelepi grad, ves je bil od zlata, tak kak si je želil. Pokazal mu je sve.

Odide Peter, pak s jakom klučenicum zaklene vrata od grada. Bogatoš obleče si halju od zelene svile, sede si vu naslonjač, počel je jesti i piti, koliko je samo vu njega moglo, a kad se je najel, zel bi vu ruke novine, pak bi čital. Svaki dan je išel vu pivnicu da se mu oči napaseju na vnožajim penz.

Tak je prehadjalo leto za letom, preslo je dvajsti let, petdeset i sto let to je proti večnosti samo jen trenutak, a naš se bogatoš zasitil svega.

Pređuril se mu je zlatni grad, počenka klobasice. Svaki dan su huiše već nesu zavzivati! Vu tem je ne bilo tak, nego se je on već svega zasitil. Pak novine već rad nečitam počel je sam sobom govoriti. Več mi je sve jedno, kaj se na zemlji dogadja. Nepoznam više ni jednoga jedinoga človeka. Moji su znanci svi već pomrli. Ljudi, koji vezda živiju moraju biti nekakvi prevzetnjaki. Počimleju takove bedastoče i brblaja takove neslane stvari, da se človeku grusti, kad to čita. Nato v tihne i počne zevati, već mu je bilo grozno i odurno.

Za malo vrome počne opet; z mojemi silnimi penzezi neznam, kaj da počnem.

Čemu je imam? Kupiti švder nemrem nikaj.

Neznam, kak sem mogel biti bedast, kaj sam si penzeze vu nebesih poželel! Ouda se stane, odpre obloke i gleda vun. Nu ako prem je vu gradu bilo jako svetlo, a vuni pak je bilo tak kmica, kak vu rogu, kmica da neje bilo moči prsta pred nosom videti, dan i noć, od leta do leta navek kmica, k tomu sve tiho i mirno, kak na groblju. Zatvori opet obloka i sede si vu svoj naslonjač, a ovak svaki dan jedenput ili dva-put pogledal je vun ali nije nigdar nikaj videl niti čul. Nikakove premenjbe, svaki

dan jednako vu jutru čokoladu, opolne istu počenu, telentinu šalatom, klobasice, kiselo, zelje slaninskom mesom, pak kolače, dan na dan navek jednako. To mu se je jako pregrustilo, ali si pomoći nije mogel.

Za jezero let opet dojde sveti Peter da vidi bogatoša.

No kak se ti vidi? Zapita ga Peter, stal je pred bogatoša.

Bogatoš pun srđitosti odgovori: Kak se mi vidi? Ti još pitaš, kak da nebi znal! Zlo, zlo, nesem ni najmenje zadovoljen. Neznam sam, kak sem ja jezero let mogel podnesti. Niti kaj vidim, niti kaj čujem, niti mene što vidi, niti ja koga, k meni nišči nedojde se spominat. Tak vu samoči živeti. to je jako grdo i odurno. Sve je laž, kaj se pri poveda od neba i njenih lepota. Sve je laž, vezdaj sam se barem sam osvedočil, da je sve bajka. To vaše nebo neje vredno niti plésnivoga boba!

Peter ga začudjeno pogledal i reč: Čini mi se, da ti nesrečni človek neznaš gde si? Misliš da si vu nebi; kaj bi bil tam? ti si vu peklju. Sam si si pekla želil. Ov gred ti je jeden del pekla.

Vu peklju? Opet ova bogatoš prestrašeno. To ni je istina, ovo neje pekcl. Pak

je vrđen i slušaj s Tomašom Parrom, koji se vumrl ljeta 1636. star je bil 152 ljeti, a koga je seciral glasoviti englezki anatom Harvey. Po njegovu nalazu bili su vsi nutrašnji organi Parrovi posve normalni ter bi on bil mogel još dugo živeti, da ga nije kralj pozval u London i tu gostil. Premenjeni način življenja vubil je starca.

Kače i divje zvěri u Indiji.

Po slušbenom izvješću poginulo je ljeta 1890. u izhodnoj Indiji od kačah i divjih zvěrih 23.801 ljudi, — a ljeta 1891. — 24.300 ljudih. Koliko ih nije nabrojeno, to se nemre konstatorati. Od samih kačah po gine na jedno ljetu 21.000 ljudih.

Pučanstvo Španjolske.

Španjolska vlada dala je vu mesecu marciju ljeta 1889. obaviti vu Španjolskoj obći pučki popis, i već denes, ter četiri ljeta iza toga objelodanjuju se rezultati tog popisa. Pučanstvo je iznosilo skorom na las 17.000.000 dušah, ter se je od ljeta 1877. pomnožalo samo za 376.000 dušah. Najviše osobah, 4.855.000 bavilo se je poljodjelstvom. — Industrijom, trgovinom i pomorstvom bavilo se je samo 480.000 dušah činovnikah bilo je 97.000, prosjakov (bógcov) 91.000, svećenikov (redovnikov) 72.000, učiteljov 30.000, dijakov 1.720.000, doktorov 21.000, književnikah i novinarah 1200, teatrištov 3500, boracah s bikovi 4100. — Čitati i pisati znalo je samo 3.318.000 mužgih i 1.687.000 ženskih, — ostatek, anda 12.000.000 osobah nije znalo ni čitati ni pisati.

Povódnja vu severnoj Tirolskoj.

Kak se je već javilo, od silnog dežđja došlo je vu severnoj Tirolskoj do katastrofe. Zillerthalska i Alpachska dolina poplavljenе su, a nastradala su vnogobrojna męsta. Čini se, da je najvećki kvar pretrpelo męsto Brikslegg, gde nejna skorom nijedne čěle hiže.

Voda je odnesla jednomu trgovcu vse drěvo sa skladišta ter on trpi kvara od 7000 for. Mesaru Dengta bujica je porušila staju i odnesla vse blago (marbu). Strašuo je voda harala na pošti, Poštarića oslobodila se je s detetom, čim je vidla pogibelj, no jedna ekspeditiorica, jeden dečec i poštar nisu mogli više vući. Ekspeditioricu vlovil je slap, ter ju je potegnu vu pivnicu, gde se je nekak oslobodila. Dečec je nekak splazil na oblok i tu je čekal oslobodjenje Jedini poštar moral je platiti glavom. Njega je bujica stranom hitrinom pograbila i hitila s drěvom vu stěnu, gde se je sdrobil, — a za tim je vodu odpplavila njegvo tělo. Pokedob je vu vsakoj hiži bilo vode i posla oke oslobadjanja, a ceste poplavljenе, nije nigdo mogel priteći vu pomoć, pak je nesreća za radi toga još i vekša, nego li bi bila, da su mogli ljudi dojti vu pomoć i s drugih stran.

Kolera vu Meki.

Iz Meke javljaju: Vu Basori i okolici kolera henja, ali zato hara tim više i strašneše vu Meki samoj, gde je vu dva tjedna vumrlo prek 8 jezer ljudih, — a vu samom jednom danu 1000 ljudih. Epidemija jednako hara med hodočastnici, koji su preko Djede počeli iti dimo, kak i med domaćim pučanstvom. Zadnji popis vumrlih osobah nabraja med njimi i bivš-g sanitetskog včćnika vu Medini dra. Kasima Izedina, drugog jednog doktora, zapovednike žandarmerije vu Hedži, vnogobrojne oficire, civilne činovnike i odličnike. Zaradi toga ostavile su lokalne oblasti M-ku, a to je kadro samo još pospješiti razvitek kolere. Žestina epidemije vsakako nalaže porti (turskom kormanju), da jenkrat zevsum energijum uznastoji okolo sa uiranja svetih męstah islama, — ar epidemija ne samo da vsako ljetu vubija tolike ljude, već se i grozi ostalim orsagom. Kak je poznato, nisu sveta męsta vu Meki pristupna inovjercem, pak je stoga i teško konstatorati, vu kakvom se stališu nahadjanju. Vsiak bi trebalo vno go napora, vno go ener-

gije i vno go penez, da se ognjista pošasti razkuže i stvori bolši zdravstveni položaj. Vse dovezdašnje odredbe i vsa pomoć nisu drugo no jedua kaplja vode vu silno morje.

Kolera vu Afriki i vu Evropi.

Francezka vlada oglašuje službeno, da je vu Biskri (pokrajina Konstantine) kolera epidemički buknula. Do vezda je vumrlo 100 ljudih. Kormanj je izdal oštre naredbe za ograničenje pošasti. Isto tak javija se, da se je kolera pojavila vu St. Luisu na Snegalu, gde vumira vsaki dan po 30 ljudih, većim dělom harapini. Vrlo nepovoljni glasi dohadjanju o kolore iz nutrnjosti Afrike.

Nadalje javljaju iz Petrograda da je pred par dnevi vu Nizjem Novgorodu bilo 7 slučajevah kolere, dočim je istog dana vu Petrograd dopeljano vu špital 8 ljudih. Vu velikoj męri pojavljuje se kolera vu ruskoj Podoliji, gde je prošlog tjedna zbetešalo 300, a vumrlo 100 ljudih. —

Iz Budimpešte javljaju, da su 11. juliša iz varaša Szatmár dojavili 3 sumnjiva slučaja oboljenja, ali za koje neima dokaza, da se radi o azijskoj koleri. Obsežne i energične mjere, kaj su po odredbi ministra za unutrašnje poslove preduzete, kak da su već polučile željeni cilj.

Pučanstvo Bugarske.

Iz Sofije javljaju, da je po zadnjem pučkom popisu od ljeta 1892 vu kneževini Bugarskoj stanovalo 3.305.456 dušah. Po popisu od ljeta 1888, živilo je onde 3.154.371 dušah, te se je po tom pučanstvo povnožale za 151.087, tojest za 4 7/10, vu pet ljetah.

Zanimiv nalaz.

Ljubljanske novine javljaju, da je Matijaš Maticić iz Eiberšusa kod Planine vu Kranjskoj našel vu pukotini svoje hiže 422 for. vu svotah po 50 for., 25 for., 10 for., 5 for., 2 for. i 1 for. iz ljeta 1800 do 1886.

gde su vrugi željeznimi rasuhami, gde je on večni egenj, gde se peklenške duše žgeju. Gde su oni kotli, napunjeni smolom i oljom, vu kojih proklete kuhaju,

Mišliš — reče Peter, da i vezda grešnike žgeju kak su negda? To ti se već denes nedogadja. Ali ti si vu peklu veruj, mi i prilično gliboko vu peklu, da te žalujem. Povremenu budeš se i sam osvedočil.

Onda se bogatoš ves prestrašen zruši vu svoj naslo njač, pokrije si lice s rukami i počne gorko plakati i javkati. Vu peklu, vu peklu sem ja nevoljni grešnik! Jaj meni grešniku dugo bude trpeti?

Peter odpre vrata i odide, a kad je iz vuna vrata s velikom železnom ključenicom zaklenul, čul je gde bogatoš podjednako nareče: „Vu peklu, vu peklu, sam ja nevoljni grešnik. Jaj meni grešniku dugo bude trpeti? I opet je prešlo sto i sto let, a bogatoš se tak dugo vreme činilo, da si predstaviti nije mogel.

Kad se je i druga jezerka spuzila ve dojde opet Peter. Ah! zakriči bogatoš, jako sam želel ja tobom! Ja sem jako tužen! Pak kaj bum ga navek tu ostati moral, črez celu večnost? Za malo vreme zapita opet, Petra. Sveti Peter, kak je duga večnost?

Peter mu odgovori: Da još deset jezero let mineju, onda se pak znovič počne večnost. Kad je začul bogatoš, s pusti glavu

na prsa, počne se gorko plakati. A Peter je stal mu za hrbtom i brojil je njegove suze, pak kad je videl, da jih jo tuliko, da bi mu segurno dragi Bog odprostil.

Hodi ja ti nekaj lepoga pokažem! Na najzi je jedna luknjica, i črez nju budeš malo mogel poluknuti vu nebosa!

Onda ga odpelja na hiže. Kad su došli gori, ravno je z nebesah trag črez luknjicu, Petru vu glavo se vuprl. I bogatoš je mislil, da Petrova glava s plamnomo gori. Jeli je to iz pravoga neba, zapita bogatoš drhčuć od straha. Jest, odgovori Peter, — vezdaj gleđi črez ovu luknjicu! Nu luknjica je bila malo više na steni, a bogatoš nije bil tak veliki, da bi črez nju mogel lukati. Moraš se jako pretegnuti i na prste podići, reče Peter. Bogatoš se napinjal kak se je najbolje mogel, tak dugo, dok je mogel črez nju lukati. I mogel je za istinu videti vu nebu.

Tu je sedel dragi Bog na svojem zlatnim, prestolju med oblakami i zvezdami vu svojoj zmožnosti i slavi, okolo njega angeli i ugodnici božji.

Ah, zakriči bogatoš, to je ono lepo i divno, kak si na zemlji človek niti pomisliti nemore. Nu reci mi: gdo je ono, kaj dragomu Bogu pod nogami sedi ki je s hrbtom k meni obrjen?

Toje on siromak, koj je poleg tebe na

zemlji stanual i s tobom sim došel. Kad sam vu ono rekel, da si premislite, kak si želite vu večnosti, poželel si je taj siromak maloga stolčeka, da bu mogel dragomu Bogu pod nogami sedeti, pak ga licem vu lice gledati. To je i zadobil, rano tak kak it svojega grada.

Izrekel je to sveti Peter, i odšel je stiha da ga je niti neopazil bogatoš, on je navek začudjeni nanožnih prstih gledal črez tu luknjicu i ne se je mogel sit nagledati.

Doduše bil je njegov položaj jako težki, jer je bila luknja prilično visoka, pak je moral navek na prstih stati, ali on je te dragovoljno trpel, jer je ono, kaj je videl, bilo jako lepo.

I prešlo je opet jedna jezero let, dojde Peter zadnji put. Bogatoš je još navek stal na nožnih prstih i neprestano je lukal vu nebosa, tak se je zagledal, da ni je niti spazil, kada je sveti Peter došel k njemu.

Peter dene mu ruku na pleča ter mu reče: Tvoji grehi su ti oprošteni, ja te odpelam vu nebo. Ti bi bil mogel leži dojti vu nebo, kak si došel, samo da nebi bil tak chol. I Peter odpelja poniznoga bogatoša vu nebo, a njegovomu rajskomu veselju neje bilo kraja ni konca!

VASUTI MENETREND CSAKTORNANYAN.

Indul	Napszaka	Óra	Feréz	Gyora- pósta- és vegyesvonat
Kanizsa felé	Reggel	4 44		gyorsv.
"	Délben	11 39		postav.
"	Ejjel	10 07		"
Pragerhof felé	Reggel	6 22		"
"	Délután	4 15		"
"	Ejjel	1 17		gyorsv.
Zágráb felé	Reggel	6 50		vegyesv.
"	Délután	4 20		"
Varazsdig	Este	10 17		"
"	Délben	11 44		"
Egerszeg felé :	Reggel	5 05		"
"	Délután	4 30		"
Érkeztek				
Kanizsa felől	Reggel	6 14		postav.
"	Délután	4 01		"
"	Ejjel	1 14		gyorsv.
Pragerhof felől	Reggel	4 41		"
"	Délben	11 29		postav.
"	Ejjel	9 55		"
Zágráb felől	Reggel	4 31		vegyes v.
"	Délelőtt	11 17		"
"	Délután	3 59		"
"	Este	9 30		"
Egerszeg felől	Délelőtt	9 30		"
"	Este	9 40		"

NYILTTÉR.

Henneberg G. (cs. kir. udvariszállító) selyemgyára Zürichben, privátmegrendelőknél közvetlenül szállít fekete, fehér és színes selyemszöveteket, méterenkint 45 krtól 11 ftr 65 krig postabér és vámmentesen, sima, csikos, kockázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín és árnyalatban.) Minták postafordultával küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Opet aldov Monte Carla.

Neprejde gotovo tjeden, da se nebi iz Monte-Carla javljala koja to katastrofa. No najnovesha vèst prelazi vse, kaj smo ih vu zadnje vrème dobili. Vu tamošnjoj kartasnici zaigrala je mlada nekakva francelkinja, vdovica, fertalj milijuna frankah. Zburkana s tim do obnorenja, zagutila je na to svoje dvoje dèce, a za tim strelila sebe.

Odgrizel njoj vuho.

Vu Krajovi vu Rumunjskoj sbila se je nezdavnja familijarska drama, od koje govori ves svèt vu Rumunjskoj. Neki mladi posjednik (zemeljski gospon) A. T. oženil je pred petimi ljetmi ljepu kècer dr. F. Pokedob su mladenci imali imetka, živeli su prez brige i luksuriozno. Pred dvemi ljetmi počeli su zli jeziki govoriti, da gespa T. ima druge rada itd. itd. Njezina punica, koja je žnjom stanovala, ter se pokazala pravom punicom, pripazila je na nju, ter ju je zatekla nekog dana vu ljubavnom razgovoru s mladim Z. pak je povelala svojemu sinu. Za dve vure povrnul se on dimo, doletel je vu ženinu sobu ter prestrašenu ženu vgrizel za nos. Oblejana krvjum, vikala je žena vu pomoć, -- no prville nego li su stauari pritekli, ka nibalski joj je muž odgrizel vuho, ter ga vu svojoj bèsnoći pogatnul. Žena leži pogibeljno betežna, a T. vu reštu.

Pobégel oficir.

Obskrbni oficir bosansko-herceg. pješ batalijuna br. 6. lajtnant Eduard Jechl, pobégel je 25. juniuša iz Beča, poklam kam je proneveril (potrošil) erarskih penez vu svoti od 1046 for. — Jechl, koma je 26 ljet, rodom je iz Szabadke.

Črešnje i grozdje.

Iz Porenske Hesenske javljaju: Vu nasem kraju loza se je ovoga ljeta tak bujno razvila, da se vu vnoгих goricalah povoljnog položaja već vezda more najti zreloga grozdja. — Imamo anda rèdku godinu, kad se na pijacu istodobno pojavlja pri i zadnji saš, črešnje i grozdje.

Nekaj za kratek čas.

Kaj znači gasiti.

U niekum micstu se je jednoč pripetila nesreća — pripetil se je najmre veliki ogenj. Mèsto je pričelo sve dalje goreti; već je u ovoj ulici — već ona vulica gori. — Nut nut već na pijacu gori, — Bežte ljudi na pomoć, taki bu cirkva gorela. Ovakovi glasi su se izmed kričeće množie ljudih, koji su došli pomogati, čuli.

Špricalke sa ognjogasci su došle iz Preloga iz Cirkovljan, iz Goričan, iz Draškoveca, iz Subotice, iz Podturna, zjednum riečjum, iz cieloga Medjimurja na miesto nesreća, te su delali, špricali, nosili, oslobodjali da su svake hvale bili vriedni,

Na nekojih bižah su se već krovu zrušili i ogenj je po ognjogascih iliti vatrogascih bil na toliko svladan, da već plamna nije bilo videti, samo se je izpod ruševinah još, gde je ogenj ili bolje rekuć žerjavka tinjala, gusto i crno kadelo.

Nekoji od špricalke, kad su vidli, da je ogenj na pol svladan i nesreća odstranjena, skrali su se potajno a krèmu te su onde svoje zmučeno i zasopljeno tielo z dobrum kaplicum krepili.

Najedan krat nahrupi ognjogasni vojvoda iz Podturna, koj je zpozil, da mnogi pri špricalki manjkaju, u istu krèmu, gde su ovi špricari liepo skup sedeli i pili.

„Jeli se tak šprica? Vi grdeni!“ — zagrmi na nje, čim stupi u sobu.

„Ne, gospodin vojvoda“ — odgovori mu jelan. — „Tak se gasi.“ —

E. K.

Črlen nos.

Nekoji seljak, izmed tak nazvanih „bogatèših“ bil je rad više krat u družtvu, a jer pak je najviše družtva po oštarijah moć najti, to je on rad u oštarije hodil i krèmu pohadjal. Pri takovih prilikah se je onda sajtlek za sajtlekom, holba za holbom, polić za polićem zpražnjuval, dok je pod večer naš seljak već nesigurnim korakom domov odđrukal.

Jerbo pak se je to danonice dogadjalo, to mu se je đez duže vriemena počel i nos črleniti te je k tomu čelo i lice onu farbu dobivalo, koju mi svi pod imenom „kufrašta“ pri pijancih poznamo.

Jednoč je sa svojim kufrastim nosom opet došel u družtvo svojih prijateljah, te ga je jeden, koj mu baš nije bil najprijateljski, pričel onak kakti tobož u šali drožiti, ali u istinu mu je bila namera ga srditi, te mu reče: „Sad je baš, kak đujem, pri kotlarah ciena za kufer poskočila, pak bi ti sad svojega kufra pri kojem takovem kotlaru mogel za skupe novca prodati — ha, ha, ha, — stim se nasmije.

„Eh dragi moj“ — odgovori mu kufrašti — „Naj mi nikaj govoriti — ja sem baš ove dane bil pri kotlaru Strabiji, pak sem mu tu trgovinu ponudil, ali kad mi je on mojega tobožnjega kufra pogledal, je rekel, da je on svaki osel, koj to za kufer drži.“

Naš šaljivdija se više nije smejal.

E. K.

»The Gresham«

Pri »The Gresham« zvanom londonskom družtvu (vu Čakoveu je upravništvo pri Graneru stacunanu), je moći život osigurati. Tojest plati, gdo si hoće život osigurati, po letu veksu ili menjšu svotu i to poleg toga, kak je gdo star i kak svotu hoće da dobi, pak ako bi vumrl, herbom imenute družtvo zplati onu svotu, na koju je bil ist osiguren, ili ako doživi n. pr. 15—20 let. njemu daju istu svotu vu ruke. Tak je moći nvot ženskah i decah osigurati. Ovo družtvo na svoje glavno upravništvo vu Budapeštu.

LOTERIJA.

Graz 15-ga juliuša 1893.
7 15 82 68 41

Cena žitka. — Gabona árak.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	7	—
Zab	Zob	6	25
Rozs	Hrž	5-25	—6.—
Kukoricza 6	Kuruza stari	—	—
" uj	" novi	5	50
Árpa	Ječmen	5	25
Fehér bab	Grah beli	5	—
Sárga	" žuti	4	—
Vegyes	" zméšan	4	—

Ház föld és rét eladás.

Mura-Szt-Márián néhai Kohn Miksa-féle

LAKHÁZ

továbbá

szántóföld és rét

szabad kézből

azonnal eladó

esetleg

bérbe adandó.

Bővebb értesítéssel szolgál a tulajdonos :

Jf. Neumann Miksa

847 2—3

Csáktornyan.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Todor József

vegyeskereskedésében

850 1.— Csáktornyan

egy tanoncz

azonnal felvétetik.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Deutsch Salamon

vegyeskereskedésben, egy jó házból való, a számán, magyar, német és horvát nyelvben gyakorlott

TANONCZ

azonnal felvétetik. Bővebb tudósítással szolgál

816 2-2 Deutsch Salamon
vegyeskereskedő Csáktornyan, Deák-utca.

Sörtelepeket

kíván felállítani délmagyarország legnagyobb és legrégebb versenyes söröződjé magyarhon minden városában.

Jégverem és megfelelő biztosíték megkivántatik.

Szives ajánlatok

Dratsay Lajos, Arad

848 2-3 czimzendők.

Eredeti párisi

gummi és hálhólyag

felülmulhatlan kiűnő minőségben tucatzja 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 és 8 ft. Megrendeléseket pontosan eszközöl

REIF J., specialista, BÉCS,

IV., Margarethenstrasse 7,

első és legüsmertebb cég e szakmában. Legjobb és legszolidabb kiszolgálás. Teljes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

Bérbeadó lakhelyiségek.

Zágrábi káptalan bérbe adja **Varasd-Topliczán** a következő

LAKHELYISÉGEKET

ugymint: 1-ször ahol jelenleg a **gyógyszertár** van még pedig

1894. JANUÁR 1-TŐL

ezen helyiségek a **gyógyházba**, (**Curhaus**) az **1-ső sz. hotelban**, **Varasd-Toplicza legkellemesebb és legalkalmasabb pontján** lévén, mely igen alkalmas bolti helyiségnek, finomabb tárgyak, arany stb. elárúsítására. Aki ezen helyiséget bérbe venni óhajtja, úgy ebbeli ajánlatát 5% bánatpénzzel (vadium) ellátva és lepecsételve, az ottani (Var.-Topliczi) uradalmi irodába adja be. — 2-ször

EGY LAKHÁZ

mely négy szoba, konyha, éléskamra, istálló és félszerből áll,

ez időszert a m kir. postahivatal van benne, ezen épület

1. évi október 1-től adandó bérbe.

Aki ezen lakházat a melléképületekkel együtt bérbe venni óhajtja, szinte lepecsételt ajánlatát 5% bánatpénzzel ellátva

1. évi augusztus hó végéig

a fenti irodába adja át, ahol mindkét bérbeadandó helyiségekről a közelebbi feltételek megtudhatók.

Zágráb, 1893. július 4-én.

849 1-3. **Káptalani uradalmak igazgatósága.**

Olasz vörös kereszt sorsjegyek.

Főnyeremény 15.000 lira.

Huzás augusztus 1-én

Eredeti sorsjegyek készpénzfizetés mellett vagy részletfizetésre a legelőnyösebben.

Bank és váltó-üzlet

3% os földhítel sorsjegyek.

1-ső kibocsátás.

Főnyeremény 45.000 ft.

Huzás augusztus 16-án.

Igervény 1 ft és 50 kr bélyeg.

GRÜN WALD és SCHWARZ

VARAZSDON, BOLT UTCZA.

1890-es 1860-iki állam sorsjegyek.

Főnyeremény 300.000 ft.

Sorozat huzás augusztus 1-én.

Egész sorsjegyre 14 ft 50 kr.) és 50 kr bélyeg
Ótöd " 4 ft)

IGÉRVÉNYEK

minden huzáshoz.

*

Tőzsdei ügyletek

közvetítetnek.

Osztrák hitel sorsjegyek.

Főnyeremény 150.000 ft.

Huzás szeptember 1-én.

Igervény 4-50 ft és 50 kr. bélyeg

Vásárol és elad mindennemű értékpapírokat, u. m. sorsjegyeket, járadékokat, zálogleveket, részvények és kölcsönöket ugyszintén arany és ezüst pénzeket.

Kölcsön értékpapírokra teljes árfolyamértékig.

Sorsjegyek eladása részletfizetésre.

Sorsolási veszteségek ellen való biztosítás.

Kisorsolandó értékek nyilvántartása.

Tudakozódásokra pontosan felelünk és minden megbízást a legmegtanyosabban eszközölünk.